

ת"פ 44132/12/13 - מדינת ישראל נגד שמעון אלמעלם, אדם שימי אגצ'י, ישראל סהר אגצ'י

בית משפט השלום בקריית גת
בשבתו באשקלון

03 מאי 2017

ת"פ 44132-12-13 מדינת ישראל נ' אלמעלם ואח'

בפני כב' השופט אמיר דהאן

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שחר ג'ורנו

נגד

1. שמעון אלמעלם 2. אדם שימי אגצ'י 3. ישראל סהר אגצ'י הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד דוד גולן

המאשימה

הנאשמים

הכרעת דין

טרם הקראת הכרעת הדין וכמצוות המחוקק מודיע בית המשפט :

· כי הוא מזכה את הנאשם 1, שמעון אלמעלם, מחמת הספק , מעבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה ופציעה כשהעברין מזוין.

· כי הוא מזכה את הנאשם 2, אדם אגצ'י, מחמת הספק מכול העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

הנאשמים, שמעון אלמעלם (להלן: "שמעון או סימו"), אדם אגצ'י (להלן: "אדם") וישראל אגצ'י (להלן: "סאלי"), הועמדו לדין בפני בית-משפט זה בכתב אישום ביום 17/12/2013.

כתב האישום

כתב האישום מייחס לנאשמים כי ביום 01/09/2011 עבדו הנאשמים והמתלונן אסף חן (להלן: "אסף") בשוק העירוני באשקלון. ביום זה, בשעות הצהריים, החלו שמעון ואסף לריב על ענייני חניה, ואז קילל שמעון את אסף ואיים עליו בעודו אוחז בסכין יפנית. לאחר מכן, תקפו שמעון, אדם וסאלי את אסף, הגיעו מאחורי גבו, היכו אותו בכול חלקי גופו, בין היתר, בעזרת חפצים.

בשלב השני של התקיפה, הואשם שמעון כי פצע את אסף מעל שפתו העליונה באמצעות הסכין, וכול השלושה הואשמו כי גרמו לאסף חבלות של ממש במרפק, בגב, בגפיים, נפיחות בכול המקומות הנ"ל, חתך מעל שפה עליונה בצד שמאל, שבר בעצמות האף ושבר בשן. אסף נזקק לתפרים על-מנת לאחות את שפתו העליונה.

על אלה הואשמו הנאשמים בעבירות הבאות:

הנאשם שמעון אלמעלם -

- 2 עבירות איומים על פי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז 1977.
- עבירה אחת של החזקת סכין למטרה לא כשרה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין תשל"ז 1977.
- פציעה כשהעברין מזוין עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז 1977.

עמוד 1

- תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין תשל"ז 1977.
- חבלה עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין תשל"ז 1977.

הנאשם אדם אגז' -

- תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין תשל"ז 1977
- חבלה עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין תשל"ז 1977.

הנאשם ישראל אגז' -

- תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין תשל"ז 1977,
- חבלה עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין תשל"ז 1977.

מהלך הדין

התיק הובא בפני אולם מוקד ונדחה מפעם לפעם, הן לצורך הידברות בין הצדדים, והן בשל נסיבות מיוחדות של הצדדים ובאי-כוחם, שאין כאן המקום לפרט. ביום 09/07/2015 השיבו הנאשמים לכתב האישום:

לענין שמעון, טען בא-כוחו כי היה במקום, וכי אסף היה זה שאיים עליו; היו דחיפות הדדיות, אסף תקף אותו (את שמעון), שמעון לא איים על אסף, בידו של שמעון הייתה סכין המשמשת אותו לעבודה, אך לא הייתה זו סכין יפנית כאמור בכתב האישום; במהלך המריבה הפיל אסף את סאלי, שניסה להפריד בינו לבין שמעון, שמעון לא גרם לחתכים בפניו של אסף, הגם שלא מוכחש שאסף נזקק לטיפול רפואי של תפרים בשפתו העליונה.

לענין אדם, טען בא-כוח הנאשמים טענת אליבי, ואמר כי אדם לא היה במקום כלל, אך בשל הריחוק בזמן, לא יכול היה לנקוב בשם של מקום שבו היה ולהשלים את טענת האליבי שלו.

לענין סאלי, טען בא-כוח הנאשמים כי היה במקום, ואף ניסה להפריד בין שמעון לאסף, וכי כאמור הופל בעת ניסיון זה. בית-המשפט שמע את התשובות לכתב האישום, והתיק נותב לכב' סגנית הנשיאה השופטת דינה כהן.

גם בפני כב' השופטת כהן ביקשו הצדדים אורכות לשם משא-ומתן לגישור, אך אלה לא צלחו, וביום 12/04/2016 הועבר התיק למותב זה לשם שמיעת ההוכחות.

סקירת הראיות

עד התביעה אסף חן והראיות הנובעות ממנו

אסף העיד כי בזמנים הרלוונטיים עבד בשוק, יחד עם בנות משפחתו (אשתו, חותנתו וגיסתו), והגיע למקום העבודה, שם עבדו גם הנאשמים, אשר לא הכיר אותם בשמותיהם.

אסף מספר כיצד התחילה המריבה עם שמעון ("סימו") בשעות הצהריים, כאשר שמעון התרעם על ענייני חניה, קילל אותו ואיים עליו. אסף השיב לו בקללות, ואז, בשלב השני, בא שמעון לעברו עם סכין "על גופו ולא בידו" (בין המכנסיים לגוף, צמוד לגב), ואז הוציא אותה והחזיק אותה ביד ימין ואמר לו שהוא לא מבין, וזו הפעם האחרונה שהוא חונה באותו מקום. אז אמר לו אסף "אם אתה רוצה לדקור אותי - תדקור", והזיכרון הבא של אסף היה כשהוטל לרצפה והוכה על-ידי שני העובדים של שמעון, שאותם לא הכיר, ואמרו לו לאחר מכן ששמותיהם סאלי ואדם. אסף הרחיב ואמר כי הוא הכיר את הדמויות, אך לא ידע את שמותיהם ולא ידע מי מהם הוא בעל הבית.

אסף אמר שייתכן שהוא מתבלבל בשמות, אבל התוקפים נמצאים באולם; רוב המכות היו מכוונות לכיוון פניו, היו שם קרשים של המשטחים, עפר ואבנים, וניתן היה להבין כי בהם נעשה שימוש להכות אותו. אסף זכר סכין אדומה מול פניו,

ותיאר את השניות הראשונות של התקיפה, כש"סימו מולי, והם מאחור [...] כשקמתי ראיתי דמויות", ואז חותנתו הגיעה וצעקה, הגיעו אנשים רבים שהפרידו, הוא נלקח למשרד הפקחים, ואחר-כך למשטרה, שם הופגש עם שמעון, שניסה להתפייס איתו ולסיים את העניין "בחיבוק ונשיקה", אך הוא לא הסכים. בתחנת המשטרה היו באותה השעה שמעון, ואדם או סאלי. לאחר שהתבקש על-ידי הסנגור להתאמץ ולזהות אמר שזה כנראה היה סאלי, אך הוא בטוח רק ב-90%. לאחר מכן הלך לבית-החולים בכדי לטפל בחתך שבשפה. לאחר שהלך לבית-החולים חזר למשטרה, ושם הייתה שוטרת שאמרה שעדיף שלא ייתן עדות באותו יום בגלל מצבו הרפואי. במשטרה נתנו לו מועד והוא הגיע למסור עדות.

אסף העיד על התמונות הבאות:

ת/1, אשר צולמה לאחר הטיפול, והוא נראה בה חבול וחבוש, **בת/2** נראים תפרים בשפה, **בת/3** חתך בגבה, **בת/4** חתכים בפנים ובלחי ימין, **בת/5** ו**בת/6** חבלות ושפשופים ביד, **בת/7** שריטות ושפשופים בברכיים, ו**בת/8** - **ת/14** - שטפי דם בעין וחתכים באף ובשפה. כול אלה צולמו במשטרה (**ת/28** מתועד על ידי החוקרת יהודית לוי) או בביתו של אסף, והוגשו בהסכמה על-ידי המאשימה.

אסף תיאר כי לאחר התקיפה לא נותרה לו נכות, אך הרגיש השפלה, נותרה צלקת, ומאז מיעט להגיע לשוק. אף אחד מן הנאשמים לא איים עליו ולא היכה אותו מאז.

כאשר נשאל אסף האם ייתכן שאדם או סאלי באו להפריד, אמר כי הוא "לא מאמין", והוסיף ואמר כי לא ראה מישהו מהשניים מפריד.

אסף לא יכול היה להסביר מדוע לא אמר לשוטר שפגעו בו עם סכין, כי לא ראה בוודאות את הדקירה עצמה, אבל ראה שרצים אליו עם סכין. את עניין הסכין הבין רק בבית-החולים, כאשר המטפלים אמרו שזה מחפץ חד, וזה חיזק את ההשערה של אסף שראה את שמעון עם סכין.

עדת התביעה ליטל חן והראיות הנובעות ממנה

ליטל היא אשתו של אסף, ועבדה יחד איתו בשוק. היא הייתה במקום וראתה את אסף עובר דרך הדוכן של אשר אלמעלם, שבו "עובדים שמעון, ישראל ואדם". היא שמעה שבדרך היו חילופי מילים ביניהם, אך אסף התעלם, שם את הארגזים באוטו וחזר בחזרה, ואז ראתה את סימו עם סכין יפנית אדומה, מתווכח עם אסף, ואת אדם וסאלי מתנפלים על אסף בידיים ריקות ומכים אותו, ואת אמה צורחת "למה יש פה כל-כך הרבה אנשים ואף אחד לא בא להפריד?". ליטל, שהייתה אז בחודש התשיעי להריונה, בכתה, רצה למקום, ראתה את אסף שוכב על הרצפה ומגן על הפנים שלו, ואז הורחקה משם על-ידי אנשים שהגיעו להתערב, אך ראתה את אדם וסאלי בורחים, ואמרה למשטרה שיעצרו אותם.

עשרה ימים לאחר מכן מסרה אמרה במשטרה, לבקשת המשטרה. לעניין ההיכרות אמרה כי גדלה בשוק מאז ילדותה, והיא מכירה את כולם. את שאלתה במשטרה "למה לא חקרו את השלישי?" הסבירה שנבעה משמועות בשוק ולא מידעה.

לגבי זמן הראייה של הסכין אמרה כי לאחר ששמעה את צעקתה של אמה, אז קפצה למקום וראתה את הסכין.

באמרתה מיום 11/09/2011 (**ת/17**) מסרה ליטל דברים דומים בקשר לסדר האירועים, אך אמרה כי ראתה את סימו לפני זה עם הסכין, וראתה אותם מתווכחים כשסימו מחזיק סכין.

העדה הדס סעדה והראיות הנובעות ממנה

הדס סעדה היא חותנתו של אסף, וגם היא בעלת בסטה בשוק באשקלון.

היא שמעה את הצעקות, ראתה את שמעון עם סכין יפנית צהובה או כתומה ביד, מתנפל על חתנה, וכן את "שני הילדים

של יפה, אחות של שמעון, עם מקלות או ארגזים של השוק". היא התחילה לצעוק, ואנשי השוק באו והתקרבו. היא ראתה את אסף על הרצפה עם חתכים והידיים על הפנים.

את אמרתה במשטרה מסרה ביום 13/08/2013. הדס לא ידעה להסביר מדוע לא נרשמה נוכחותם של האחים אגז' במהלך רצף האמרה אלא בכתב-היד של השוטר לאחר סוף האמרה, ומסרה כי אמרה את השמות אך ייתכן שהשוטר לא רשם, ומה שכן רשם לא מסבך אותם בעבירה. את זאת נימקה בכך שייתכן שהחוקר קשור אליהם בדרך כלשהי.

העדה ג'וליה גואטה והראיות הנובעות ממנה

ג'וליה גואטה היא בתה של הדס ואחותה של ליטל חן, ובאותו היום הייתה בשוק על-מנת לעשות קניות, שמעה את אמה צורחת ואז ראתה את סימו עם סכין ביד ואת שני האחיינים שלו מביניהם הכירה בשמו את ישראל - סאלי, ראתה שקפצו על אסף, אחד תפס את אסף והשני הכה אותו, אסף שכב על הארץ. באו אנשים והתחילו להפריד, ואז ראתה את הסכין של סימו פתוחה. היא לא ראתה אותו חותך, אך ראתה את החתך על השפה הימנית של אסף. היא ראתה שאחד הורחק מן המקום "כי יש לו תנאי" (כך שמעה), והוא זה שתפס את אסף ונתן לו אגרופים בראש. ג'וליה לא ידעה לזהות את אדם או סאלי, הגם שישבו באולם בית-המשפט, אלא רק את סימו.

העדים החוקרים

ב"כ הנאשמים חקר את כל אחד מן השוטרים אשר נטלו חלק בחקירה.

לשם הקיצור יאמר כי אכן מחקירתם של השוטרים וממזכריהם עולים מספר מחדלים, אשר יש בהם כדי להשפיע על מארג הראיות:

- א. עלה עיכוב משמעותי בחקירת העדים לרבות הנאשם אדם אגז' - עד לשנתיים ימים.
- ב. לא נמצא ממונה על החקירה - איש מן השוטרים לא הזדהה כממונה על החקירה ולא הצביע על שוטר אחר כממונה על החקירה. ואכן, נמשכה החקירה שנים, ולא נראה כי נאספו ראיות שיש בהן כדי להביא עדים שאינם צד-בכוח לסכסוך הבין-משפחתי.
- ג. לא הוסבר מדוע על אף קשיי זיהוי של הנאשמים שעלו באמרות לא נערכו הליכי זיהוי.
- ד. לא הובהר מדוע לא נעשה ניסיון לחפש ולמצוא את הסכין שהייתה אצל שמעון ולבדוק אותה.
- ה. לא הובהר מדוע בעניין קטטה פוגענית וחבלנית שנעשתה בפומבי בצהרי היום, בשוק, ובה צופים פאסיביים ואקטיביים, לא נמצא ולו עד אחד שאינו קרוב משפחה של אסף - המתלונן.
- ו. לא הובהר מדוע נוסף עניינם של הנאשמים אדם וסאלי בכתב-יד ללא חתימה, בתום אמרתה של ג'וליה גואטה.

ראיות רפואיות

לתעודות הרפואית ערך כפול, הן בעניין הנזק שנגרם והן כמשקפות אמרה של קורבן עבירה כחריג לעדות שמועה. מאמרות הרופאים עולה כי הנאשם התלונן שנתקף על-ידי "5 אנשים". עוד עולות מהתעודות הרפואיות חבלות משמעותיות, לרבות שברים בעצמות הפנים, שנחבל אסף. התמונות וחווה-הדעת מעלות בבירור שאסף נחתך בחפץ חד, חתך ארוך בשפה העליונה, היורד לתוך השפה עצמה. החתך מאובחן על-ידי הרופא כ"חתך עמוק".

השוטר קובי דעבול - דו"ח פעולה מיום 01/09/2011

השוטר קובי דעבול היה השוטר אשר ראה את אסף מיד לאחר התקיפה, ומסיבה זו הדברים שרשם מפיו הינם ללא ספק

אמרתו של קורבן אלימות בקשר עם עבירת האלימות ובסמוך לה, וקבילים גם כעדות שמיעה לפי סעיף 11 לפקודת הראיות.

השוטר מתאר כי אסף, שהיה חבול וחתך בשפתו התחתונה, קשר למקרה את סימו ושני האחיינים שלו ישראל עוכב במקום ועליו סימני דם, במזכרו של השוטר לא אוזכר סכין או תלונה על סכין.

בית-המשפט מוצא חשיבות מיוחדת למזכר זה, שכן הוא מתעד ממצאים אשר הובאו כרבע שעה לאחר האירוע, וזאת להבדיל מאמרות אחרות בתיק, אשר נגבו עד לטווח של שנתיים, ובהתחשב בעובדה שמדובר בסכסוך בין משפחות.

עדויות הנאשמים ואמרותיהם

מאמרתו של שמעון עולה כי אסף הוא זה שתקף אותו, ולא להיפך. שמעון מתאר כיצד הפכו תקיפתו ואיומיו של אסף לתגרה, ואיננו יודע מניין החבלות הקשות בפניו ועל גופו של אסף. לעניין הסכין, אישר שמעון כי הייתה לו סכין, אך הוסיף כי סכין זו מוחזקת בידי לצורכי עבודתו, כשם שלכול אדם העובד בשוק יש סכין.

שמעון הכחיש כי איים עם הסכין, וטען כי החבלות על גופו של אסף - מקורן בנפילה על הקרקע. גם על פניו של שמעון הייתה חבלה - שריטה על אפו. שמעון אישר כי סאלי היה איתו באותו היום, אך אדם לא היה במקום.

בעדותו לא הוסיף שמעון פרטים מרובים על אמרתו, ונטה להדגיש את העובדה כי אין להאמין לבני משפחתו של אסף, בשל הטיית המובנת.

עדויות של שמעון, כמו גם אמרתו, אינן מתיישבות עם הממצאים הפיזיולוגיים של החבלות הקשות שאירעו לאסף, וטענותיו לחבלות משלו נשללו עקב החבלה הקלה שעלתה באמרתו. כאשר עומת עם העניין הגיב במילים "לא זכרתי, בסדר". כלומר, שאותן שריטות ופצעים להן טען - לא היו ולא נבראו.

הגרסה שהעלה וההתרשמות מהחקירה הנגדית מחזקות את התרשמות בית-המשפט כנגדו.

אדם אגצ'י, באמרתו ובעדותו, שלל את נוכחותו במקום, וטען כי לא ידע על זימון כלשהו למשטרה או על מאמצי איתור כלשהם. באמרתו אמר כי איננו זוכר מה עשה והיכן היה ביום 01/09/2011, אך בית-המשפט מצא כי אין לפקוד את הדבר לחובתו, בהינתן תקופה של כ-15 חודשים שחלפה בין האירוע לבין חקירתו במשטרה.

סאלי אגצ'י מאשר באמרתו ובעדותו כי היה במקום, וטען כי נכנס בין המתקוטטים כדי להפריד ביניהם, אך התקשה להסביר את הסתירות בין אמרתו לעדותו בקשר למצבם של המתקוטטים שראה ושלבי הקטטה. גם עדות זו מחזקת את הראיות נגדו.

דין והכרעה

לאחר שמיעת העדים ועיון במוצגים ובסיכומים, תוך הבאה בחשבון של החללים הראייתיים הנוצרים ממחדלי החקירה ומן השיהוי המשמעותי בחקירה, בחן בית-המשפט האם הוכח ועד כמה הוכח לגבי כל אחד מהנאשמים כי עבר את העבירה המיוחסת לו מעל לכל ספק סביר.

העובדות שהוכחו מעל לכל ספק סביר היו, ראשית, עצם קיומה של התקיפה לרבות תוצאותיה החמורות. בית-המשפט קיבל והעדיף את גרסתו של אסף חן, אשר התרשם ממנה ככנה ואף מסתייגת במקומות מסוימים מאמירות שיש בהן כדי להפליל את הנאשמים או להעצים את אשמתם.

בית-המשפט לא מצא כי מיקומם של הניצים בשלבים אלה או אחרים של התקיפה יש בו כדי לגרוע מן הערך הראייתי של עדותו של אסף. אסף הופל בתחילת הקטטה, ולאחר מכן הוכה והגן בידי על ראשו. בנסיבות אלה, קשה לצפות ממנו ידיעה וזיכרון כרונולוגי של זהות תוקפיו ומיקומם.

מכל מקום, נראה כי הוויכוח, לרבות האיומים בפה ובמלל, הוכחו מעל לכל ספק סביר, ובעניין זה יש לקבל את גרסתו

של אסף חן לגבי תחילת המריבה.

לעניין השלב השני, מצא בית-המשפט כי בעדות בנות המשפחה ליטל, ג'וליה והדס, קם ספק באופן שלא ניתן לבסס קביעת עובדות שיובילו להרשעה על עדויות אלה, וזאת מן הסיבות הבאות:

א. השיהוי המשמעותי אשר עלול היה להביא לניתוק בין שמועה לבין ידיעה אישית.

ב. קרבת המשפחה ועוצמת הרגשות שסערו וניכרים היו היטב בעדויות, בין במהלך האירוע ובין לאחריו ועד למתן האמרות.

ג. אמירות של ממש והתרשמות בית-המשפט משפת הגוף המעידים על עניין משמעותי מאוד בהרשעה בענישה ובפגיעה בנאשמים כפרטים וכמשפחה.

ד. העדות סתרו עצמן ואת עדותו של אסף במספר פרטים וכן התקשו בזיהוי המעורבים:

העדה ליטל חן מסרה באמרתה במשטרה שהיא מבקשת לחקור את "השלישי" ולא נקבה בשמו, למרות שאמרה בביהמ"ש כי היא מכירה את כולם מנעוריה. אף בעדותה אמרה שהיא לא זוכרת למי התכוונה.

העדה ליטל חן מסרה בעדותה כי חלק מהדברים באמרתה מסרה "משמועות בשוק".

העדה ליטל חן תיארה בתחילה כי ראתה את סימו עם סכין ושניהם הגיעו לשם, ישראל ואדם, אך לאחר מכן מסרה כי לא ראתה אותם באים ומתנכלים ולא ראתה אותם עליו.

העדה הדס סעדה ענתה לשאלות הסניגור במילים: "אני לא זוכרת מי עשה מה. אתה לצד שלי או לצד שלהם?", כינתה את אדם וישראל: "הילדים של יפה", אך לא הבדילה ביניהם ולא ידעה מה החזיקו בידיהם והדבר תאם את התוספת בכתב יד שהוספה לאמרתם מיום 13/08/2013. כאשר התבקשה להסביר מדוע לא ייחסה את המכות לנאשמים, אדם וישראל, ורק אמרה כי "היו", היה ההסבר שלה דחוק ורחוק. היא אמרה שאולי החוקר שהייתה אצלו באותו יום, הוא משפחה שלהם וכבר היו דברים מעולם.

העדה הדס סעדה השתמשה כמו העדה ליטל חן במילים: "אנשי השוק הפרידו", אך לא מנתה לא באמרתה ולא בעדותה, מי הם אותם אנשי שוק.

העדה ג'וליה גואטה תיארה תמונה שונה שלפיה היא יודעת "שיש שלושה אחים, אחד מהם הוא ישראל, אחד תפס אותו והשני הרביץ לו באגרופים, לא יודעת מי מביניהם זה היה" אחר כך הוסיפה "בידיים". בעוד שהעדה הדס סעדה תיארה את "אסף שוכב, סימו עליו והם (האחים אגצ'י) עמדו ובעטו".

העדה ג'וליה גואטה לא יכולה הייתה להבדיל בין הנאשמים כשהיו באולם, אבל אמרה כי באותה תקופה זכרה מי זה מי.

בסופו של ניתוח ועיון קם חשש ממשי כי גורמים אלה עלולים להביא להפרעה בתוכן העדויות עד כדי טשטוש הקשר בין העדויות לבין הנעשה, והחלפתו בקשר בין הנעשה לבין הנשמע.

מחדלי החקירה באי-הבאתם של עדים בלתי-קשורים ובלתי-תלויים, מעמיקים ומבססים עוד ספק זה.

נוכח ניתוח זה נראה כי יש לקבל את גרסתו של אסף באמרות במשטרה, ובעיקר באמרות התכופות של קורבן אלימות (res gesta). כך, יש לקבל את דבריו כי נתקף מלפנים על-ידי סימו ונתקף מאחור על-ידי אחרים, שלא יכול היה לדעת מיהם, אלא רק ללמוד את שמם מהנוכחים, ובהן קרובות משפחתו. כל שידע הוא שמדובר בעוזרים של סימו.

אבל גרסתו הנעלה מספק היא מה שאמר בעדותו: "אני ראיתי עד השלב שקיבלתי מכות מאחורי [...]. לא ראיתי אותם, לא ראיתי את השניים, הם באו מאחורי. אני זוכר לפחות אחד מהאחיינים ואת שמעון, אחד בטוח אני זוכר. לא זוכר נאשמים. באותו זמן הכרתי רק דמויות. עבר 5 שנים מאז, אני לא זוכר מי מהם זה היה. שמעון בטוח היה [...]. אחד ודאי היה, לפי דעתי אולי סאלי. כשאמרתי 'כולם' אני זוכר שאחד מהם לא עצור, ואמרתי ששלושה אחים הרביצו לי. השופט אמר לי לא לדבר מהשערות ויצא לי מהפה. הכוונה הייתה להגיד שהם היות בתחנה הפרידו אותי, לא ישבתי לידם [...]. סימו בטוח היה, עוד אחד בטוח היה, ולא יודע בשמות. עד היום אני לא בטוח מי זה מי [...]. לפי דעתי הם היו ביחד, סימו, אותם לא ראיתי", וכן דבריו לרופא המיון על כך שהותקף על-ידי חמישה אנשים. דברים אלה מעידים מחד גיסא על כנות, ומאידך גיסא על ספק רב באשר לזהות התוקף השלישי, ואם היה בכלל תוקף שלישי.

עוד יש לומר לעניין החתך כי אסף חן לא ידע לומר אלא כי נחבל במכשיר חד בפניו, אמירה הנתמכת בחתך עצמו. אסף לא ראה מיהו הפוגע (כשם שאיש לא ראה זולתו), אך ציין כי הבחין בסכין יפני בידו של סימו לפני התקיפה. אלא שהמדובר בתקיפה שבה מעורבים מספר משתתפים בין סוחרים בשוק, וכמאמר הנאשם סימו, כל האנשים במקום זה, גברים ונשים, מצוידים בסכינים לצורך עבודתם, ולפיכך, אף שמאזן ההסתברויות נוטה בבירור לזהות את האיש שהפעיל את הסכין בנאשם סימו, הרי שספק בעניין זה עדיין נותר.

אין בכך כדי להשפיע אלא על ההרשעה בעבירת החזקת סכין שכן החבלות החמורות והתקיפה הנמשכת בצוותא - די בהם כדי להקים הרשעה בעבירה לפי סעיף 333, בין אם נעשתה בסכין ובין אם נעשתה על-ידי בעיטות, אגרופים, חלקי ארגזים, מסמרים, הטחה בקרקע שעליה חפצים אלה, או כול דרך פוגענית אחרת שיש בה כדי לגרום חתכים ושבירים בפניו של אסף.

נוכחותו של הנאשם סאלי, ואף מעורבותו בתקיפה, הוכחו מעל לכל ספק סביר, וזאת מהצבר העובדות המתקבל מעדותו של אסף בדבר תקיפה מאחור ומלפנים של יותר מאדם אחד, אמרתו ועדותו של סאלי עצמו על מגע פיסי עם אסף והחבלות השונות שנחבל אסף בכל חלקי גופו. אין לקבל את גרסתם של סאלי וסימו כאילו סאלי בא להפריד ו"להציל" את סימו מפני תקיפתו של אסף.

משקיבל בית-המשפט את עדותו של אסף הנתמכת בממצאים רפואיים ברורים כי הותקף על-ידי סימו מפנים ועל-ידי נוסף או נוספים שלא ראה מאחור, לא נותר עוד ספק כי התוקף הנוסף הוא סאלי.

נוכחותו של הנאשם אדם אגצ'י

בית-המשפט שקל את הראיות הנוגעות לנוכחותו של אדם אגצ'י במקום.

מחד גיסא, כמנותח לעיל, אדם אגצ'י לא זוהה על-ידי אסף ולא נקשר לאירוע אלא באמרותיהן ובעדותן של בנות משפחתו של אסף, דבר המותיר ספק בנוכחותו במקום, כפי שנדון לעיל. ספק זה מתחזק מתוך מחדלי החקירה המשמעותיים והם חקירתו המאוחרת מאוד של אדם אגצ'י (ינואר 2013), דבר אשר הקשה על הגנתו בהוכחות אליבי מתאים. עוד יש לשקול העדר גרסאות של אנשים אשר אינם מעורבים בסכסוך בין המשפחות בדבר נוכחותו במקום, או חקירה אחרת בכיוון כלשהו אשר תניב נתון טכני בעניין נוכחות זו. חוסרים ראייתיים אלה פועלים ומחזקים את הספק שמא לא היה אדם אגצ'י נוכח במקום.

נוכח ניתוח הראיות לעיל והחסרים הראייתיים, נוכחותו של אדם אגצ'י במקום לא הוכחה מעל לכל ספק סביר ויש לפיכך לזכותו מחמת הספק מכול העבירות המיוחסות לו.

סעיפי עבירה המצויים בחפיפה

בית-המשפט בחן את כתב האישום ומצא כי ישנה חפיפה שאין להשלים עמה באשר לייחוס שתי עבירות למעשה יחיד או לרצף מעשים יחיד, ונראה כי במקרה זה יש להסתפק בהרשעה בעבירה החמורה יותר שהוכחה, ולהימנע מהרשעה

בעבירה התואמת המתייחסת לאותו מעשה. את העבירות הנותרות יש לראות כסעיפי עבירה שנמחקו.

פסיקתא

בית-המשפט מרשיע את הנאשם 1, שמעון אלמעלם, בעבירות הבאות:

1. איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין (2 עבירות);

2. חבלה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין (עבירה אחת);

בית-המשפט מזכה את הנאשם 1, שמעון אלמעלם, מחמת הספק, מעבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה ופציעה כשהעברין מזוין.

בית-המשפט מזכה את הנאשם 2, אדם אגז'י, מחמת הספק, מכול העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

בית-המשפט מרשיע את הנאשם 3, ישראל אגז'י, בעבירה של חבלה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין (עבירה אחת).

בהעדרי תקרא הכרעת הדין לצדדים על ידי חברתי כב' השופטת ענת חולתא באולמה.

הצדדים יעתרו בכתב בשאלת תסקיר שירות המבחן, ככל שלא יתבקש תסקיר ישמעו טע"ל ביום 23/05/2017 שעה 14:00.

ניתן ב 3 במאי 2017